

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019
Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499
Mục-Sứ PHAN THẠNH BÌNH, Pastor



June 6th 2021. Vol. 46. No. 6

SỐ 716 * Chúa Nhật, ngày 6 tháng 6 năm 2021

LO

Khi chúng ước mơ thì không "lo", song khi chúng ta ước muốn và ước mong là "lo". Có khi chúng biết muốn gì, mong gì mà cứ "lo", "lo" đến nỗi: "lo" đêm không ngủ, "lo" ngày quên ăn. Thế là thần-kinh suy nhược, bộ hô-hấp, tiêu-hóa rối loạn. Có ý tưởng thì "lo" không thực hiện được; thực-hiện được thì "lo" không giữ được; giữ được thì "lo" không biết có bền không. Lúc nhàn rỗi, nằm vắt tay lên trán, nghe hơi thở đều hòa, nghe tim đập nhẹ-nhẹ. Thế mà "lo", thịt xương này có chỗ nào ung-thư không? Vi-khuẩn Covid 19 đang xảy ra khắp nơi trên thế-giới, bao nhiêu người khốn-khó, đoạ-day, không biết bao giờ sẽ lây nhiễm đến mình đây? Thế là "lo".

Dale Carnegie đã viết cuốn sách **How To Stop Worrying and Start Living - Quảng Gánh Lo Đi và Vui Sống** với phương-thức: Hãy sống với ngày hôm nay, đừng bận tâm đến quá-khứ và lo-lắng về tương lai.

Thật ra LO là đặc tánh của con người. Con vật chỉ biết kiếm ăn, nhưng con người "lo" làm ăn. Bởi "lo" này, mà con người "lo" trồng-trọt, "lo" nuôi gia-súc, "lo" đánh bắt hải-sản để có ăn. Có ăn, còn phải "lo" nấu-nướng, chiên, xào để được ơn phước Chúa ban như lời Chúa phán: "Ngài cho miệng người được thỏa các vật ngon" (Thi-Thiên 103:5). Bởi "lo" này mà có "văn-hóa" dân-tộc về ăn-uống. Người không "lo" là người vô tâm. Người không "lo" thì cũng không thích làm tròn bổn-phận, trách-nhiệm. Không "lo" - khi gặp may-mắn thì lo-đánh, để người; khi gặp bất trắc thì buông xuôi hoặc làm ẩu làm càn. Không "lo" - dẫu người giỏi cũng thành ra dở; người cương-trực lần hồi cũng thành liệt-nhược; người đạo-đức mà cứ mãi "nhàn cư" thì thế nào cũng "vì bất thiện".

Theo tâm-lý học, nỗi "lo" của con người có đến 92% được chia ra: 1/ có "lo" cũng không bao giờ xảy đến; 2/ có "lo" cũng chẳng được gì; 3/ không "lo" cũng chẳng sao. Tiếng Việt mình chỉ ra 3 cái "lo" tiêu cực là "lo" sợ, "lo" ầu hay "lo" buồn và "lo" phiền. Dale Carnegie giúp ta "quảng" một số "lo" trong 92% này. "Lo" chỉ cho một một đời.

Còn lại 8% "lo" tích cực gồm 3 "lo": 1/ "Lo" nghĩ, 2/ "lo" liệu, 3/ "lo" toan.

Người "lo" là người biết suy-nghĩ định liệu công việc của mình. Chấp-nhận những ẩn số trong phương-trình, tìm phương-thức giải. Biết tiên-liệu để chuẩn-bị ứng-phó kịp thời. Vận-dụng trí-óc để khai-triển ý-tưởng; vận-dụng khả-năng để ý-tưởng được thực-hiện. Người "lo" có cặp mắt viễn-vông, có tinh-thần tự tin và hăng say làm việc để đạt đến mục-dịch.

Theo tâm-lý học 8% "lo" chính đáng này thì 4% "lo" cho thể-xác: sức khỏe dồi-dào, mạnh-giỏi và an cư - chỗ ở bình yên; 3% "lo" cho tâm-hồn: yêu-thương, vui-vẻ và bình-an. 1% "lo" cho tâm linh là thờ-phượng và "lo" khi qua đời linh-hồn sẽ ở đâu.

Cơ-đốc nhân chân chính 8% "lo" chính đáng này thì 4% "lo" cho thể-xác rất đơn-giản theo lời Kinh-Thánh dạy: "Hãy dâng thân-thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời" (Rô-ma 12:1). Thân-thể của Cơ-đốc nhân được khẳng định: "là đèn

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

thờ của Đức Chúa Trời" (I Cô-rinh-tô 3:16), và phải "lo" bảo-vệ thân-thể "vì chính anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân-thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời" (I Cô-rinh-tô 6:20). Là "dâng chi-thể mình cho Đức Chúa Trời như là đồ dùng về sự công-chính" (Rô-ma 6:13) để "làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn trước cho chúng ta làm theo" (Ê-phê-sô 2:10).

3% "lo" cho tâm hồn là yêu-thương, vui-vẻ và bình-an. Cơ-đốc nhân chân chính khỏi "lo" "vì sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5). Cơ-đốc nhân chân-chính chẳng "lo" vui-vẻ, mà "luôn được vui-mừng quá bội ở giữa mọi sự khó-khăn" (II Cô-rinh-tô 7:4), một loại "vui-mừng trong Chúa" (Phi-líp 4:4). Còn bình-an khỏi "lo" vì Chúa Jê-sus phán: "Ta để sự bình-an lại cho các người; ta ban sự bình-an ta cho các người; ta cho các người sự bình-an chẳng phải như thế-gian cho. Lòng các người chớ bối-rối và đừng sợ hãi" (Giăng 14:27). Đây là một loại siêu bình-an. "Sự bình-an của Đức Chúa Trời in qua mọi sự hiểu biết, sẽ giữ-gìn lòng và ý-tưởng anh em trong Đức Chúa Jê-sus-Christ" (Phi-líp 4:7).

Chúa Jê-sus đã "lo" ngay khi Ngài mới 12 tuổi. Ngài đã nhắc nhở mẹ theo phần xác và cha nuôi Ngài là Ma-ri và Giô-sep: "Cha mẹ kiếm tôi làm chi? Há chẳng biết tôi đang lo việc Cha tôi sao?" (Lu-ca 2:48-49). Ngài "lo" "tìm về cứu kẻ bị hư-mất" (Lu-ca 19:10). Ngài tâm-sự với các môn-đồ nỗi "lo" của Ngài: "Ta còn có nhiều chiến khác chẳng thuộc về chưởng này; ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiến đó sẽ nghe tiếng ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi" (Giăng 10:16). Ngài cũng "lo" cho kịp lúc, đúng thì. Ngài minh-định: "Trong khi còn ban ngày, ta phải làm trọn những việc của Đấng sai ta đến. Tối lại không làm việc được" (Giăng 9:4). Quyết noi gương Chúa Jê-sus, Anna L. Coghill đã lấy ý này để thành bài ca **Work, for the Night Is Coming - Lo Làm Việc Mau, Đêm Đến Kia** để thúc-giục Cơ-đốc nhân hãy "lo" làm việc Chúa mau chớ chẳng thế tà-tà:

Lo làm việc mau, đêm đến kia. Làm việc hồi vừng đông ửng. Lo làm việc khi sương lấp-lánh, hồi hoa nở tung-bùng. Chuyên tâm khi kim ô bóng cao, siêng-năng đang khi nắng chói. Lo làm việc mau, đêm đến kia. Mọi công-tác xong rồi.

Lo làm việc mau đêm đến kia. Làm hồi trời chiều le-lói. Lo làm việc trong giây chót đây. Tịch dương khuất non đồi; Làm việc vì hoàng-hôn bủa giăng. Mau-mau gia công kéo tới. Lo làm việc mau đêm đến kia. Mọi công-tác xong rồi.

Tôi đang "lo" làm việc Chúa ở tuổi "hoàng-hôn bủa giăng", nên "lo" càng nhiều, "làm" càng lắm.

Niềm vui-thỏa của Cơ-đốc nhân chân chính là "lo" làm việc Chúa không bao giờ thất bại. Lời Kinh-Thánh cho Cơ-đốc nhân biết cách "lo" như vậy:

"Hãy trao mọi điều lo-lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn-sóc anh em" (I Phi-e-rô 5:7). Nhiều Cơ-đốc nhân rất vui-mừng khi đọc câu Kinh-Thánh này và quyết định không "lo" gì hết, để Chúa "lo" hết, nên sống "vô-tư", chẳng "lo" gì cả.

Cơ-đốc nhân chân-chính luôn "lo": Lo-nghĩ, lo-liệu, lo-toan.

Lo-nghĩ - nghĩ với chủ đích "Sự suy-gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài" (Thi-Thiên 19:14). Lời Kinh-

Thánh dạy Cơ-đốc nhân: “*Quyển sách luật pháp* (Kinh-Thánh) này chớ xa miệng người (hãy đọc), hãy suy-gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn-thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may-mắn trong con đường mình, và mới được phước” (Giô-suê 1:8). Bởi “*suy-gẫm*” mà biết được “*ý-muốn tốt-lành, đẹp lòng và trọn-ven của Đức Chúa Trời là thế nào*” (Rô-ma 12:2), với ước mong “*ý Cha được nên, ở đất như trời*” (Ma-thi-ơ 6:9) của đời sống của Cơ-đốc nhân. Kinh-Thánh còn dạy Cơ-đốc nhân:

“*Phàm điều chi chân-thật, điều chi đáng tôn, điều chi công-chính, điều chi thanh-sạch, điều chi đáng yêu-chuộng, điều chi có nhân-đức đáng khen, thì anh em phải nghĩ đến*” (Phi-líp 4:8). Tôi đã “*nghĩ đến*” và viết trên 100 cuốn sách truyền đã “*nghĩ đến*” của mình.

Lo-liệu - Sau khi lo-nghĩ, kế đến là lo-liệu. Những người thành-công chính-đáng trong cuộc đời đều áp-dụng “*liệu cơm gạo mồm, liệu sự làm quan*”. Nhiều người chưa “*liệu*” mà đã tuyên-bố công-việc lớn-lao mình làm, để rồi lâm vào tình-trạng: “*nói trước là bước không nên*”. Phao-lô cũng khuyên những làm việc Chúa phải biết “*liệu*” sức, “*chớ có tự-tưởng cao quá lễ*” (Rô-ma 12:3). Người làm việc Chúa phải biết “*liệu*” sức như lời Chúa phán với Ghê-đê-ôn: “*Hãy dùng sức người vẫn có*” (Các Quan-xét 6:14). Sau đó được Chúa “*thêm sức*” (Phi-líp 4:13), cũng phải “*liệu*” sức Chúa “*thêm*” mà làm. Ngoài “*liệu*” sức, còn “*liệu*” sự tri-thức, khôn-gnan mình có, và cả “*liệu*” “*ơn Ngài ban cho*” (I Cô-rinh-tô 15:10).

Lo-toan - Sau khi “*lo*” liệu cho đủ vật-liệu, tài-liệu, chất-liệu là lo-toan, toan-tính thu gom “*liệu*”, quan-sát, phân-tích, tổng-hợp cách nào cho đúng, cho hợp để đạt đến thành quả. Viết bài, viết sách tôi cũng theo phương-thức này chớ không thể tùy “*hứng*”.

Nhưng sống trong đời, chúng ta còn “*lo*” toan-tính cách đối phó với hoàn-cảnh, thời-thế, công-việc và con người. Đối phó với hoàn-cảnh khó khăn mới cần đến toan-tính. Toan-tính cho chúng ta quyết định “*chịu*” khó-khăn, hay “*vượt*” khó-khăn. Toan-tính không “*vượt*” được, thì đành phải “*chịu*” và toan-tính “*chịu*” cách nào. Toan-tính “*chịu*” - “*ngậm đắng nuốt cay*”; hay “*chịu*” - “*nín thở qua sông*”.

Cơ-đốc nhân chân chính, sống theo ý Chúa, làm việc Chúa rất cần “*toan-tính*” theo sự dẫn-dắt của Chúa Thánh-Linh, nhưng còn phải “*toan-tính*” chịu. Khi Phao-lô được Chúa “*chọn người này làm đấng dùng ta, để đem danh ta đồn ra trước các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên*”. Nếu chỉ như vậy thì “*phước*” quá. Nhưng không, Chúa còn phán thêm: “*Ta sẽ tỏ cho người biết phải chịu đau-đớn vì danh ta bao nỗi*” (Công-vụ các sứ-đô 9:15-16). Vì “*chịu*” này mà phải “*toan-tính*”. Bởi “*toan-tính*” mà Phao-lô “*chịu*” “*ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị tống thê, nhưng không ngã lòng; bị bắt bớ, nhưng không đến bỏ, bị đánh đập, nhưng không đến chết*” (II Cô-rinh-tô 4:8). Bởi “*toan-tính*” mà Phao-lô hành-diện “*Vì Tin-Lành đó mà ta chịu khổ, rất đối bị trói như người phạm tội; nhưng đạo Đức Chúa Trời không hề bị trói đâu. Vậy nên, ta vì có những người được chọn và chịu hết mọi sự, hầu cho họ cũng được sự cứu trong Đức Chúa Jesus-Christ với sự vinh-hiến đời-đời*” (II Ti-mô-thê 2:9-10). “*Toan-tính*” “*chịu*” để “*hầu cho họ được*”.

Cơ-đốc nhân chân-chính “*lo*” rất nhiều, song biết “*trao mọi điều lo-lắng*” mình lên Chúa, và được Chúa “*săn-sóc*” giúp giải-quyết “*lo*” cách chính-đáng.

LO CHUYỆN CHẴNG CẦN LO

“*Bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời-đời không cùng vậy.*” I Cô-rinh-tô 4:18

Cám ơn Chúa! Con xin nhiều điều lắm

Khi thiết-tha, khi thúc-bách xin Ngài

Những ưu-tư, những khổ trí hàng ngày

Con quý xuống dâng lên Ngài soi-xét.

Con ước-ao Chúa nhậm lời con hết

Không bỏ qua, không từ-chối lời xin

Chúa trên cao, con hướng trọn niềm tin

Và luôn-nóng chờ-đợi Ngài đáp ứng.

Cám-ơn Chúa, nhiều khi con cố-gắng

Chờ-đợi Ngài, chờ đợi mãi ... không xong

Lời cầu xin như ... đời người về con

Con thất-vọng như thế nào Chúa biết.

Hãy nghĩ lại, con xin toàn ... vật-chất

Lo đời này, lo chuyện-chẳng-cần-lo

Giả-dụ rằng: Chúa chấp-nhận, Chúa cho

Rất có thể con không còn thấy phước.

Bởi chúng ta chỉ chăm điều thấy được

Vì điều nào thấy được chỉ tạm thời

Chúng ta chăm điều vĩnh-viễn, đời-đời

Đôi con mắt trần-gian nhìn không thấy.

Tường-Lưu

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Bà. Lê-Nhung - Santa Ana, CA 50\$00
- Ông Ngô-T. Vương - Garland, TX 50\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, CA 40\$00
- Ông Nguyễn-Phú-Son - Houston, TX 100\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- An-Danh - San Diego, CA 100\$00
- Bà Nguyễn-Phuong - Redmond, OR 200\$00
- Ông Trịnh-Văn-Ba - Bothell, WA 50\$00
- Bà Nguyễn Cole - Phenix, AR 30\$00
- Bà Ân-Huê Hirashiky - Hackensack, NJ 50\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VI

MÓN QUÀ QUÝ GIÁ NHẬN ĐƯỢC

* Mục-sư Bình kính mến,

Ngọc-Hân just received your Brochure written about your life as a wonderfull and dedicated Mục-sư Tiên-sĩ.

I admire you very much for you are apprecious son of God! You live your daily life according to God's teaching. That's a great accomplishment!

Thanks for your thoughtfulness in sharing your special life journey with me in a well presented Brochure.

I appreciate you and love to read your many books you sent my way. Your words in each books are educational and interesting! The more I read, the happier I feel. Surely, HAPPINESS CONTENTMENT and a walk CLOSER TO GOD can be found in every one of Reverend Phan-Thanh-Binh's books! Amen.

Ngọc-Hân - San Diego, CA

* Cảm-tạ Chúa yêu-thương hằng-hữu luôn gìn-giữ, ban ân-tử việc sách cho Mục-sư để truyền-đạt lại những bài học quý báu của Lời Ngài, vô-giá!

Chúc mừng Mục-sư Phan-Thanh-Binh 65 năm Quân Linh Trường, 87 xuân-xanh trường đời! Xin Chúa luôn ở cùng và thêm linh-ân cho Mục-sư!

Tiểu-Minh-Ngọc - Hammond, LA



4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
 2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
 INFO@SALVATIONVBC.ORG
 SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lọc của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
<p>“<i>Vì mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh-hiến của Thượng Đế.</i>” “<i>Vì tiền công của tội lỗi là sự chết.</i>” “<i>Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.</i>” (KT. Rô-ma 3:23, 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)</p>	<p>“<i>Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.</i>” “<i>Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.</i>” (KT. Rô-ma 5:8; I Phê-rô 3:18)</p>
<p>“<i>Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả.</i>” “<i>Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công-đức.</i>” (KT. Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)</p>	<p>“<i>Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm.</i>” “<i>Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.</i>” (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)</p>

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)